

FADIME - EN KVINNLIG JESUS

© Kristina Wennergren

Kan man säga att Fadime var vår tids kvinnliga Jesus? Jag leker med tanken som växer och blir allt klarare medan jag skriver dessa rader. En hädelse mot kyrkan kanske, men jag är inte medlem i någon kyrka och bryr mig inte om den saken. Kvinnornas situation i världen är viktigare än Svenska Kyrkan. Och ingen har monopol på Gud, Jesus eller kärleksbudskapet. Detta är starka livssymboler som tillhör oss alla på vårt eget personliga vis.

Jag vet att Fadime inte botade sjuka eller sa sig vara Guds dotter. Jag vet att Fadime inte var den perfekta människan med alla svar och lösningar på livets gåtor. Men liksom Jesus trotsade hon de faror och hotelser hon utsattes för. Hon vågade gå sin egen väg, trots att hon tydligt visste att det skulle kosta henne livet. Jesus gjorde detsamma, och liksom Jesus gick hon ut till allmänheten med ett större budskap. Detta faktum blir allt tydligare ju mer vi närmar oss ettårsdagen av Fadimes dödsdag den 21 januari 2003.

Jesus flydde inte. Det gjorde inte Fadime heller. Liksom Jesus lät hon bli att fördöma sin bödel. Liksom Jesus gick hon ut och förde fram sin sanning. Liksom Jesus gick hon med öppna ögon rakt in i lejonkulan. Hon hade inget ont att säga om sin far. Hon älskade honom. Hon ville honom väl. Hon hade starka familjeband. Hon bad om förståelse för hans bakgrund. På samma sätt bad Jesus Gud förlåta hans bödlar, därför att de inte visste vad de gjorde.

Fadime älskade livet men följde sitt kall och gjorde det hon måste göra, inte för att överleva, vilket hon visste att hon inte skulle göra, utan för att föra fram sin sak som samtidigt var alla andra kvinnors sak. Om Jesus dog på korset för allas våra synder, så dog Fadime för alla kvinnor i världen. Jag vågar påstå att det finns få kvinnor i världen idag, både i öst och väst, som inte är i underläge gentemot mannen och hans syn på sig själv och det patriarkiska styret.

© Pressens Bild * fotnot

På begravningsdagen ställdes en målning, ett porträtt av Fadime i vattenfärg på

graven. "Allas våra tårar flödade från himlen i form av regn och målade om Fadimes porträtt." På detta sätt blev det fotograferat för eftervärlden medan det sakta löstes upp av regnet. Magnus Jönsson tog fotot som publicerades i Expressen vid ett flertal tillfällen.

Detta foto är det starkaste foto jag har sett i hela mitt liv. Liksom Jesus på korset kommer jag att leva med den bilden resten av mitt liv. Här finns symbolik för mänskligheten att titta närmare på.

Regnet som strilar över Fadimes ansikte representerar för mig fyra viktiga saker:

1. Fadimes tårar (som också är alla kvinnors tårar)
2. rening (allas vår nödvändiga reningsprocess för fortsatt utveckling)
3. förintelse och död (som sker därför att de efterlevande ska vakna i medvetenhet)
4. blod frambringat av törnekronan (symbolen för Jesu lidande på korset)

Fadimes lockar i pannan bildar Jesu törnekrona. Hennes vackra ansikte och tomma ögon får oss onekligen att tänka på Jesus och hans lidande på korset. Jag skriver "tomma" ögon, därför att jag upplever dem så. Kanske var hon tvungen att tömma sig på känslor för att kunna föra fram en för mänskligheten viktig sak. Hennes hunger efter kärlek, frihet och förståelse var stor, men hon fick aldrig chansen att fylla sina längtande ögon med allt detta. Hon hade knappt börja leva förrän hon miste sin familj. Sedan miste hon sin pojkvän. Och slutligen miste hon livet. Hon levde delvis i flykt och skräck och blev vår tids martyr i kvinnlig gestalt.

Jesus kom och visade hela mänskligheten vad ondskan kan åstadkomma när kärleken breder ut sig - vad som sker när rädsla, okunskap, omedvetenhet och avsaknad av respekt för livet får människor att handla i ondo.

Fadime gjorde exakt samma sak. Hon visade oss alla var ondskan står idag, vad människans okunskap om kärlek kan åstadkomma, hur lätt vi kan utplåna ett mänskligt liv.

Och hon gjorde det nästan exakt 2000 år efter Jesu födelse, kanske det till och med är exakt, det kan vi inte riktigt veta. Detta faktum är en mycket viktig symbol för livet självt. Jag tror att det är meningen att vi alla ska inse detta och förstå vad liknande uppskakande händelser har att lära oss - för att de inte ska hända igen.

Jesu liv, lidande på korset och död tog oss 2000 år att börja fatta vidden av. Ska Fadimes död också ta oss två årtusenden att börja förstå innebörden av?

Nej, vi kan alla börja tänka och förstå *idag*. Vi får inte låta Fadimes liv, lidande och död ha hänt i onödan. Hon måste liksom Jesus för alltid leva kvar med sitt enkla budskap, med sitt krav på mänskliga rättigheter till ett fritt liv. Som handlar om att älska sig själv. Att älska sin nästa såsom sig själv. Att vara ödmjuk och vördnadsfull inför livet här och nu.

Vi vet aldrig i förväg vilket ögonblick vårt liv på Jorden tar slut

På samma sätt som vi i 2000 år har levt med bilden av Jesus på korset, kan vi nu leva vidare med bilden av Fadimes "gråtande - blödande" ansikte på graven, som en påminnelse om det enda som är riktigt viktigt, att värdsamt vårda den gåva som livet är.

Jesus och Fadime. Kärlekens Budbärare. Jag tycker mig se samma ansikte, samma ögon, samma hår – och de föddes i samma del av världen! *Mannen* för 2000 år sedan – *Kvinnan* 2000 år senare. Utvecklingen har kommit ifatt oss! Cirkeln är sluten. Nu är det kvinnans tur att föra fram ett lika viktigt budskap. Detta är en nödvändighet för att balans och harmoni ska kunna skapas mellan könen. Kvinnofrågan är inte bara en kvinnofråga, den är också för mannen den viktigaste frågan i det nya millenniet.

Allt detta är nu kvinnans kamp för frihet. Mannen är också en del av allt detta. I stället för att bli rädd för kvinnans styrka, kan han glädja sig åt den. Inte förrän mannen förstår att kvinnans kamp kommer att föra man och kvinna närmare varandra, kan han sluta kämpa emot och börja hjälpa till.

För tvåtusen år sedan handlade det om mänsklighetens rättigheter. Idag tvåtusen år senare handlar det om kvinnans frigörelse. Båda handlar om kravlös kärlek. Jesus och Fadime dog för samma sanning, samma rättvisa, samma frihetslängtan, samma kärleksförklaring.

Det är ingen slump att Jesus var en man. Han föddes i en patriarkisk tid. Ingen skulle ha lyssnat på en kvinna för 2000 år sedan. Hans ord var tillräckligt radikala för att skapa oro och motsättningar. Men det var en absolut nödvändighet för den mörka tidens skrikande behov av andlig utveckling.

Jesus talade och dog. Idag är tiden inne för kvinnan att träda fram och börja tala. Fadime har talat. Det kostade också henne livet. Längre har vi inte kommit i utvecklingen, trots att vi har haft tvåtusen år på oss. Första steget för oss som är kvar är att inse innebörden av dessa två historiska händelser och deras samband med varandra. Vi behöver öppna våra ögon och se likheten och förbindelsen mellan det som hände båda.

Måste vi i vår historia ha män och kvinnor som dör för att vi ska vakna?

Ja, vi har uppenbarligen behövt det, även barn lider och dör för detta grymma syfte, men allt detta kan vara över nu – om vi tar lärdom. Allt detta kan vara över i samma stund som vi förstår vad det handlar om. Vi kan nu tillåta oss att väckas ur vår slummer och börja leva och älska på rätt sätt.

När kvinnorna kring Fadime vägrade låta männen bära ut Fadimes kista ur kyrkan, insåg jag hur viktig hela denna händelse var ur en historisk synvinkel, för hela Sveriges befolkning, för hela världens invånare. Fadimes saga gick inte någon förbi, den fick både kungahuset och regeringen att reagera och visa sitt avståndstagande från hela händelsen i sig.

Det spelar ingen roll om man är muslim, kristen, buddist, ateist eller annat. Allt detta berör oss alla. Jag tror att det är meningen att vi ska se symboliken i det hela för att komma framåt i utvecklingen. Livet hjälper oss med detta. Fadimes död hjälper oss med detta.

Fadime har inte mördats i onödan!

Framför TV:n med direktsändning av Fadimes begravning stod det klart för mig hur stor denna händelse var, syftet med Fadimes liv och död. Kanske var hon liksom Jesus utsänd att öppna våra ögon. Jag insåg att från och med den 21 januari 2002, Fadimes dödsdag, började kvinnans rättmätiga kamp för

jämställdhet på allvar. Inte i konkurrens med mannen, hämnd mot honom eller översitteri av något slag, utan en ny tid där man och kvinna ska vandra tillsammans, inte kvinnan bakom mannen eller underdånig mannen utan bredvid honom. På lika villkor, med lika värde.

För mig personligen är 21 januari blivit Kvinnodagen med stort K. Jag har skrivit in den i min almanacka och tänker göra den till en personlig minnesdag. Utifrån den starka och övertydliga symboliken i Fadimes liv, varför inte införa en nationell kvinnodag denna dag? Kanske vill resten av världen följa med i denna samling? Om beslutsfattande herrar inte går med på detta, uppmuntrar jag alla kvinnor att ta ledigt denna dag eller gå i personlig strejk om det blir nödvändigt! Men vad underbart det skulle vara om även männen deltog i denna manifestation för livet självt, livet som tillhör oss alla, man och kvinna, och som för oss samman i stället för att separera oss från varandra!

Denna dag är inte bara Fadimes dödsdag, den är även den första dagen i Vattumannens tecken, stjärntecknet som står för visioner, solidaritet, rättvisa och fördomsfrihet. I USA infaller helgdagen Martin Luther Kings födelsedag omkring detta datum, den tredje måndagen i januari, som en hyllning till en rätts- och frihetskämpe. Hans kamp för sin egen och alla svarta i världen har ett tydligt samband med Fadimes kamp för sin egen rätt och samtidigt alla kvinnors rätt i resten av världen.

Denna dag kan även bli en hyllning till den fria kvinnan, ett första stort steg mot frihet för både förtryckare och förtryckta, för alla män och alla kvinnor. Denna dag kan bli en dag som markerar en ny milstolpe varje år med manifestationer, bekännelser och vittnesmål om det senaste årets utveckling med ny inspiration, nya segrar och nya målbilder för alla.

Den kvinna som tiger om denna fråga är en svikare. Hon sviker inte bara sig själv utan även alla andra kvinnor, mer än 50% av världens befolkning.

Jag visualiserar kvinnor i talarstolar i hela landet denna dag. Kvinnor som hyllar både mannen och kvinnan med delat ansvar och lika villkor.

Så länge ondskan finns kvar i världen, får vi aldrig glömma Jesus. Så länge kvinnan förtrycks, får vi aldrig glömma Fadime.

-Kristina Wennergren
info@bildtolkning.com

---

* Bilden på Fadime får ej användas eller skickas vidare utan tillåtelse av Pressens Bild (08-738 38 00)